

Beleidsregel individuele inkomenstoelage

Participatiewet, IOAW, IOAZ 2015

Gemeente Gilze en Rijen

24 maart 2015

inhoud

§ 1. Algemene bepalingen 3

Artikel 1 Begripsomschrijvingen

§ 2. Individuele inkomenstoelage 3

Artikel 2 Zicht op inkomensverbetering

Artikel 3 Geen op inkomensverbetering

Artikel 4 Inspanningen gericht op inkomensverbetering

§ 3. Slotbepalingen 4

Artikel 5 Hardheidsclausule

Artikel 6 Onvoorziene omstandigheden

Artikel 7 Citeertitel en inwerkingtreding

Toelichting 5

§ 1. Algemene bepalingen

§ 2. Bestuurlijke boete

§ 3. Slotbepalingen

Het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Gilze en Rijen,

gelet op het bepaalde in:

de Participatiewet, art. 36, lid 2 en Algemene wet bestuursrecht, artikel 4:81

b e s l u i t:

de Beleidsregel individuele inkomenstoelage Participatiewet, IOAW, IOAZ 2015, vast te stellen

§ 1. Algemene bepalingen

Artikel 1 Begripsomschrijvingen

1. Inkomen: totaal van het inkomen, als bedoeld in artikel 32 van de Participatiewet wet, en de algemene bijstand;
2. Van toepassing zijnde bijstandsnorm volgens de Participatiewet:
  - a. norm gehuwden: de norm zoals genoemd in artikel 21 sub b;
  - b. norm alleenstaande ouder: de norm zoals genoemd in artikel 21 sub a;
  - c. norm alleenstaande: de norm zoals genoemd in artikel 21 sub a.

§ 2. Individuele inkomenstoelage

Artikel 2 Zicht op inkomensverbetering

Er is, onder meer in de volgende situaties, zicht op inkomensverbetering:

1. Indien belanghebbende op peildatum geen inkomsten uit arbeid heeft en er geen belemmeringen zijn om te werken, dan heeft hij zicht op inkomensverbetering, tenzij belanghebbende voldoende inspanningen heeft verricht om tot inkomensverbetering te komen.
2. Indien belanghebbende inkomsten uit arbeid (uit een deeltijdbaan) heeft en er geen belemmeringen zijn om meer uren te gaan werken, dan heeft hij zicht op inkomensverbetering, tenzij belanghebbende voldoende inspanningen heeft verricht om tot inkomensverbetering te komen.
3. Indien belanghebbende op de peildatum een opleiding als bedoeld in de WTOS, dan wel een studie als genoemd in de WSF 2000 volgt.

Artikel 3 Geen zicht op inkomensverbetering

Er is, onder meer in de volgende situaties, geen zicht op inkomensverbetering:

1. Indien belanghebbende 100% arbeidsongeschikt is.
2. Indien belanghebbende in verband met medische urenbeperking, zoals genoemd in artikel 6b van de wet, niet meer uren kan gaan werken.
3. Indien belanghebbende op peildatum een ontheffing van de arbeidsverplichting heeft.

Artikel 4 Inspanningen gericht op inkomensverbetering

Van de volgende personen wordt aangenomen dat zij onvoldoende inspanning hebben verricht om tot inkomensverbetering:

1. Belanghebbenden die de twaalf maanden voorafgaand aan het verzoek door eigen handelen direct een inkomensverbetering hebben misgelopen.
2. Belanghebbenden aan wie door het UWV in de laatste twaalf maanden een maatregel is opgelegd wegens schending van arbeids- en re-integratieplicht op grond van de WW, WIA, Wajong, WAO en WAZ waardoor belanghebbende direct een inkomensverbetering is misgelopen.

§ 3. Slotbepalingen

Artikel 5 Hardheidsclausule

Indien de toepassing van deze beleidsregel tot onbillijkheden van overwegende aard leidt, kan het college gemotiveerd ten gunste van de belanghebbende afwijken van de bepalingen.

Artikel 6 Onvoorziene omstandigheden

In alle gevallen waarin dit besluit niet voorziet, beslist het college.

Artikel 7 Citeertitel en inwerkingtreding

1. Dit besluit kan worden aangehaald als: 'Beleidsregel individuele inkomensvoet Participatiewet, IOAW, IOAZ 2015'.
2. De beleidsregels treden in werking op 1 april 2015.

Aldus vastgesteld door burgemeester en wethouders van Gilze en Rijen in de vergadering van 24 maart 2015,

de secretaris, de burgemeester,

Ir. G.J.F.M. Vlekke dr. A.J.W. Boelhouwer

TOELICHTING

Algemeen

Aan de bijstand ligt het uitgangspunt ten grondslag dat het normbedrag, bedoeld ter voorziening in de algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan met inbegrip van een component reservering, in beginsel toereikend is. Toch kan de financiële positie van mensen die langdurig op een minimuminkomen zijn aangewezen onder druk komen te staan als er na verloop van tijd geen enkel perspectief lijkt te zijn om door inkomen uit arbeid het inkomen te verhogen. Om die reden is bij de invoering van de Wet werk en bijstand in 2004 de langdurigheidstoelag in het leven geroepen. Per 1 januari 2015 vervangt de individuele inkomensvoet de langdurigheidstoelag.

Het college kan in beleidsregels aangeven welke groepen niet in aanmerking komen voor individuele inkomensvoet en in welke gevallen belanghebbenden uitzicht hebben op inkomensverbetering. Gelet op de tekst van artikel 8, tweede lid, van de Participatiewet hoeft dit criterium niet te worden

vastgelegd in de verordening. Bij de beoordeling van het criterium 'geen uitzicht op inkomensverbetering' moet het college rekening houden met de omstandigheden van de belanghebbende. In artikel 36, tweede lid, van de Participatiewet is bepaald dat tot die omstandigheden in ieder geval worden gerekend:

- de krachten en bekwaamheden van de belanghebbende; en
- de inspanningen die de belanghebbende heeft verricht om tot inkomensverbetering te komen.

Overgangsrecht

Per 1 januari 2015 vervangt de individuele inkomenstoelage de langdurigheidstoelage. Het is niet nodig om overgangsrecht op te nemen met betrekking tot eerder verstrekte langdurigheidstoelagen, omdat artikel 78z van de Participatiewet voorziet in algemeen overgangsrecht met betrekking tot de wijzigingen in de Participatiewet als gevolg van de inwerkingtreding van de Invoeringswet Participatiewet en de Wet maatregelen WWB op 1 januari 2015.

Artikelsgewijze toelichting

§1. Algemene bepalingen

Artikel 1 - Begripsbepaling

Dit artikel behoeft geen nadere uitleg.

§2. Individuele inkomenstoelage

Artikel 2 - Zicht op inkomensverbetering

In genoemde gevallen bestaat alleen recht op individuele inkomenstoelage als is vastgesteld dat iemand door belemmeringen (bijvoorbeeld door redenen van medische of sociale aard) niet in staat is (meer uren) te gaan werken en/of als belanghebbende gedurende de afgelopen twaalf maanden aantoonbaar naar vermogen heeft geprobeerd arbeid te verkrijgen en te aanvaarden. Of er in een bepaald geval sprake is van belemmeringen moet individueel worden getoetst. Bij deze toets moet o.a. worden gekeken naar omstandigheden als de arbeidsmarkt, leeftijd en opleiding van belanghebbende etc.

Artikel 3 - Geen zicht op inkomensverbetering

Belanghebbenden die 100% arbeidsongeschikt zijn, of niet meer uren kunnen werken in verband met een medische urenbeperking, vallen hier per definitie onder. De medische urenbeperking kan zowel door de gemeente als een externe organisatie zijn vastgesteld, zoals het UWV. Omdat in het laatste geval ook de arbeidsmarkt een bepalende factor is, is ervoor gekozen niet te toetsen of de belanghebbende ook werkelijk het maximale aantal uren werkzaam is. Voor belanghebbenden die ontheven zijn van de arbeidsverplichting geldt vanzelfsprekend dat er geen mogelijkheid is om te komen tot inkomensverbetering.

Artikel 4 - Inspanningen gericht inkomensverbetering

Belanghebbenden die de twaalf maanden voorafgaand aan het verzoek door eigen handelen direct een inkomensverbetering hebben misgelopen, komen niet in aanmerking voor de individuele inkomenstoelage. Hierbij kan men denken aan maatregelen opgelegd op basis van artikel Art 7a.2; Art 7a.4.; Art. 8, b.1; Art 8 b.2.; Art 8 b.3; van de Verzamelverordening Participatiewet, IOAW, IOAZ en Bbz 2015. Een en ander moet altijd individueel worden getoetst. Het college kiest voor een periode van 12 maanden voorafgaand aan het verzoek. Belanghebbenden moeten geprikkeld worden om zoveel als mogelijk te participeren en te werken en daarmee zelf het inkomen te verhogen. Met een periode van 12 maanden wordt de positieve prikkel tot gedragsverbetering behouden. Uit jurisprudentie blijkt dat een belanghebbende aan wie in het jaar voorafgaand aan het verzoek een maatregel is opgelegd wegens een schending van een arbeids- of re-integratieverplichting in beginsel geen zicht heeft op inkomensverbetering (zie ook CRvB 17-12-2013, nr. 12/83 WWB, ECLI:NL:CRVB:2013:2842). Het college beoordeelt in dergelijke gevallen niettemin telkens het uitzicht op inkomensverbetering van belanghebbende als hij zijn verplichtingen niet zou hebben geschonden (zie ook Rechtbank Rotterdam 20-06-2013, nr. ROT 12/520, ECLI:NL:RBROT:2013:CA3895). Het enkele feit dat een belanghebbende zijn arbeids- of re-integratieverplichting heeft geschonden, vooronderstelt niet dat hij, als hij zijn verplichtingen niet had geschonden, wel uitzicht op inkomensverbetering zou hebben gehad. Dit is mogelijk wel het geval indien belanghebbende een (goede) baan heeft laten lopen, maar als hij enkel onvoldoende heeft meegewerkt aan een re-integratieactiviteit, hoeft geen sprake te zijn van geen zicht op inkomensverbetering. Daarom moet het college dit telkens individueel beoordelen.

Bovenstaand verhaal geldt ook voor personen die een maatregel wegens schending van de arbeids- en re-integratieplicht hebben gekregen van het UWV en daardoor direct inkomensverbetering hebben misgelopen. In Suwinet kan worden gekeken of er een maatregel is opgelegd door het UWV. Het college beoordeelt ook in deze gevallen het uitzicht op inkomensverbetering van belanghebbende als hij zijn verplichtingen niet zou hebben geschonden.

§ 3. Slotbepalingen

De inhoud van de artikelen 5, 6 en 7 behoeft geen nadere toelichting.